

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คุณภาพชีวิตเป็นเรื่องสำคัญมากของบุคคลและสังคมในปัจจุบันนี้ คือ ความสำคัญระดับตนเองและครอบครัว คือ การมีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ สุขภาพอนามัยดี ไม่เจ็บป่วย ทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายส่วนตน และสามารถประกอบอาชีพการงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ดี ครอบครัวอบอุ่น ไม่มีปัญหา ในส่วนของความสำคัญระดับสังคม และประเทศชาติ เมื่อประชากรในสังคมมีคุณภาพชีวิตที่ดี ย่อมทำให้คุณภาพชีวิตในสังคมและประเทศดีขึ้นด้วย แต่ทั้งนี้ รัฐต้องมีนโยบายที่จะเอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากร เช่น สภาพแวดล้อม การศึกษา การประกอบอาชีพ รายได้ของประชากร เป็นต้น (เพ็ญศรี เปลียนจำ, 2542 : 293) โดยคุณภาพชีวิตของมนุษย์มีนักวิชาการ และหน่วยงานต่าง ๆ ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบที่สำคัญของคุณภาพชีวิตไว้หลากหลาย ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นด้านต่าง ๆ ได้ดังนี้ คือ สุขภาพอนามัย อาหาร การศึกษา การประกอบอาชีพ ที่อยู่อาศัย สวัสดิการสังคม เครื่องนุ่งห่ม นันทนาการ และสิทธิมนุษยชน (รณยุทธ์ บุตรแสนคม, 2540 : 1)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2550 : 19) ได้กำหนดเป้าหมายของการพัฒนาไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังนี้ คือ

1. พัฒนาค nhânให้มีคุณภาพ มีความรอบรู้คู่คุณธรรม สร้างกำลังคนที่มีทักษะพื้นฐานในการทำงาน กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีเพิ่มขึ้น เพิ่มแหล่งเรียนรู้และกระจายความรู้สู่ภาคการผลิตและชุมชนในระดับภูมิภาค เพื่อเพิ่มผลิตภาพของแรงงานให้สูงขึ้น พัฒนาต่อ ยอดองค์ความรู้จากวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาชุมชน

2. ลดปัญหาความยากจน โดยขยายเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อเพิ่มจำนวนชุมชนที่เข้มแข็งในการพัฒนาโดยกระบวนการมีส่วนร่วม สร้างเครือข่ายชุมชนพึ่งตนเองที่มีความมั่นคงทางด้านอาหาร

3. ให้เศรษฐกิจโดยรวมขยายตัวอย่างมีคุณภาพและมีเสถียรภาพ เพิ่มระดับการออม และลดความเสี่ยงที่จะเกิดการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดและดุลการชำระเงิน ขณะเดียวกันปรับโครงสร้างการผลิตที่สมดุลยั่งยืน โดยรักษาสัดส่วนการผลิตภาคเกษตรที่เหมาะสม และเพิ่มบทบาทการผลิตภาคบริการ พร้อมทั้งปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตและกระบวนการผลิตทั้งภาคเกษตร

อุตสาหกรรมและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนปรับโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ของประเทศให้มีคุณภาพเพื่อช่วยลดต้นทุนด้านเวลาและประหยัดค่าใช้จ่าย

4. สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม โดยการฟื้นฟูอนุรักษ์พื้นที่ป่าไม้ ป่าชายเลน รวมทั้งขยายพันธุ์พืชและสัตว์ที่กำลังจะสูญพันธุ์ รักษาคุณภาพน้ำในแม่น้ำสายหลัก คุณภาพอากาศและเสียงให้อยู่ในระดับมาตรฐาน ตลอดจนสร้างฐานข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพ และการขยายตัวของภาคการผลิตและบริการที่เกี่ยวกับการจัดการและใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ

5. เพิ่มประสิทธิภาพภาคราชการ เพิ่มการมีส่วนร่วมภาคประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการพัฒนาประเทศ สร้างธรรมาภิบาลในองค์กรภาคเอกชน รวมทั้งการพัฒนาวัฒนธรรมประชาธิปไตยให้เกิดขึ้นในทุกภาคส่วนของสังคมไทย

การพัฒนาประเทศที่ผ่านมา ให้ความสำคัญกับความเจริญทางด้านวัตถุ และเทคโนโลยี เป็นส่วนใหญ่ยึดตามแนวคิดที่ว่า ถ้าประเทศใดมีความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจจะนำไปสู่การมีชีวิตที่ดีของประชาชน แต่หลังจากนั้นไม่นาน รัฐก็เริ่มตระหนักว่าความเจริญมั่นคงทางเศรษฐกิจที่ผ่านมานั้นทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันในทางเศรษฐกิจระหว่างคนกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมไทย ด้วยเหตุนี้รัฐจึงได้หันมาเร่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยมุ่งเน้นไปที่ปัจจัยพื้นฐานหรือความจำเป็นพื้นฐานในการดำรงชีพเป็นสำคัญเพื่อให้คนในชนบท และกลุ่มคนผู้ด้อยโอกาสได้มีโอกาสพัฒนาตนเองตามศักยภาพให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ จึงต้องกำหนดความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ขึ้นมาตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2538 : 2) ได้กล่าวถึงการนำแนวคิดเรื่อง จปฐ. มาใช้ในปี 2524 ซึ่งสรุปได้ว่า สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้จัดทำโครงการพัฒนาสังคมขึ้น เพื่อรับผิดชอบวางแผนในการพัฒนาสังคมโดยมีแนวคิดพื้นฐานว่าลักษณะสังคมไทย และคนไทยควรจะมีสภาพอย่างไรความต้องการอันเป็นพื้นฐานขั้นต่ำควรมีระดับใด ทำอย่างไรจึงจะทำให้คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีอะไรบ้างเป็นเครื่องชี้วัด มีการกำหนดเนื้อหาสาระหรือเป้าหมายของความจำเป็นพื้นฐานขึ้นมาใช้เป็นครั้งแรก

คุณภาพชีวิตในบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้ประกาศใช้เมื่อวันที่ 24 สิงหาคม พ.ศ. 2550 เนื้อหาสาระในมาตราต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ได้ถูกบรรจุไว้ในรัฐธรรมนูญโดยปรากฏอยู่ในมาตรา 78 มาตรา 79 มาตรา 80 และมาตรา 85 ดังนี้ (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, 2550 : 13)

1. คุณภาพชีวิตด้านการทำงาน หมายถึง การที่ประชาชนมีงานทำโดยที่มีความพึงพอใจงาน/อาชีพในเรื่องที่เกี่ยวกับความมั่นคง มีความก้าวหน้าของงานที่ทำ ตลอดจนมีความพึงพอใจในรายได้ สภาพแวดล้อมในการทำงานและความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานด้วย ในด้านนี้

บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ 2550 กำหนดไว้ในมาตรา 84 ว่ารัฐต้องดำเนินการส่งเสริมให้ประชาชนวัยทำงานมีงานทำ กลุ่มครอบครัวแรงงานเด็กและสตรี จัดระบบแรงงานสัมพันธ์แบบระบบไตรภาคที่ผู้ที่มีงานทำมีสิทธิเลือกผู้แทนของตน จัดระบบประกันสังคม รวมทั้งคุ้มครอง ให้ผู้ทำงานที่มีคุณค่าอย่างเดียวกันได้รับค่าตอบแทน สิทธิประโยชน์ และสวัสดิการที่เป็นธรรมโดยไม่เลือกปฏิบัติ

2. คุณภาพชีวิตด้านครอบครัว หมายถึง การที่ประชาชนมีครอบครัวที่มีความพึงพอใจเกี่ยวกับความผูกพัน การช่วยเหลือและความรับผิดชอบต่อกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว ทั้งในด้านจิตใจและวัตถุ ในด้านนี้บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2550 กำหนดไว้ในมาตรา 80 รัฐต้องดำเนินการตามนโยบายด้านสังคม การสาธารณสุข การศึกษา และวัฒนธรรม ดังต่อไปนี้ (1) คุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน สนับสนุนการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษา ปฐมวัย ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของสถาบันครอบครัวและชุมชน รวมทั้งต้องสงเคราะห์และจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และผู้อยู่ในภาวะยากลำบากให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและพึ่งตนเองได้

3. คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพและความเครียด หมายถึง การที่ประชาชนมีภาวะของสุขภาพกายที่แข็งแรงและมีสุขภาพจิตที่ดี ในด้านนี้บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2550 กำหนดไว้ในมาตรา 80 รัฐต้องดำเนินการตามนโยบายด้านสังคม การสาธารณสุข การศึกษา และวัฒนธรรม ดังต่อไปนี้ โดยใน (2) มีความว่า ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาระบบสุขภาพที่เน้นการเสริมสร้างสุขภาพอันนำไปสู่สุขภาพที่ยั่งยืนของประชาชน รวมทั้งจัดและส่งเสริมให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณสุขที่มีมาตรฐานอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้เอกชนและชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาสุขภาพและจัดบริการสาธารณสุข โดยผู้มีหน้าที่ให้บริการดังกล่าวซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณย่อมได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย

4. คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม หมายถึง การที่ประชาชนอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี ไม่ได้มีความรู้สึกว่าได้รับผลกระทบจากมลภาวะต่างๆ ที่เกิดขึ้นในบริเวณที่อยู่อาศัยและในชีวิตประจำวัน บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2550 ได้กำหนดไว้ในมาตรา 85(5) ว่า ส่งเสริม บำรุงรักษา ตลอดจนควบคุมและกำจัดมลพิษที่มีผลต่อสุขภาพอนามัย สวัสดิภาพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน ชุมชน ท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการดำเนินงาน

5. คุณภาพชีวิตด้านเมือง หมายถึง การที่ประชาชนได้รับบริการที่ดีของภาครัฐในด้านการศึกษา คมนาคม สาธารณสุข สาธารณูปโภคต่างๆ และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งความพึงพอใจในด้านราคาสินค้าอุปโภคบริโภคและสาธารณูปโภคที่เป็นอยู่ด้วย บทบัญญัติ

ในรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2550 มาตรา 78(3) และ 84(1) โดยมีความดังต่อไปนี้ มาตรา 78(3) กระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจกิจการของท้องถิ่นได้เอง ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐพัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่นและระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ตลอดจนทั้งโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น และมาตรา 84 รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจดัง คือ สนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรีและเป็นธรรมโดยอาศัยกลไกตลาดและสนับสนุนให้มีการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน โดยต้องยกเลิกและละเว้นการตรากฎหมายและกฎเกณฑ์ที่ควบคุมธุรกิจ ซึ่งมีบทบัญญัติที่ไม่สอดคล้องกับความจำเป็นทางเศรษฐกิจ และต้องไม่ประกอบ กิจกรรมที่มีลักษณะแข่งขันกับเอกชน เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ รักษาผลประโยชน์ส่วนรวมหรือจัดให้มีสาธารณูปโภค

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมคุณภาพชีวิตเป็นภารกิจที่ได้รับ การถ่ายโอนจากราชการส่วนกลาง และราชการส่วนภูมิภาคซึ่งได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้จัดแบ่ง กรอบการให้บริการสาธารณะออกเป็น 6 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านงานส่งเสริมคุณภาพ ชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการวางแผน การ ส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, 2550 : ออนไลน์)

แนวความคิดการส่งเสริมคุณภาพชีวิต มีหลักการที่สำคัญ คือ ส่งเสริมการกินดีอยู่ดีของ ประชาชน คือ การส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าทั้งในด้านวัตถุและจิตใจให้ประชาชนได้ใช้ความรู้ ความสามารถในการประกอบอาชีพ เช่น การรักษาและส่งเสริมไว้ซึ่งปัจจัยพื้นฐานของการดำรงชีพ ได้แก่ การจัดให้มีที่อยู่อาศัย อาหาร ยารักษาโรค เครื่องนุ่งห่ม การศึกษาและอาชีพ ส่งเสริมความ มั่นคงของครอบครัว คือ การสร้างความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นระหว่างพ่อ แม่ ลูก ญาติมิตร ครอบครัวเป็นหน่วยสำคัญที่สุดของประเทศชาติเป็นรากฐานแห่งความเจริญก้าวหน้า และเป็น ปัจจัยที่สำคัญของการพัฒนาประเทศ ยกกระดับมาตรฐานการครองชีพของประชาชน เช่น การ ส่งเสริมให้ประชาชนมีการอยู่ดีกินดี โดยการปรับปรุงการทำงานให้มั่นคงและมีรายได้สูงขึ้น ป้องกันความเดือดร้อนและแก้ไขปัญหาสังคม ในสังคมประเทศอุตสาหกรรมมักมีประชากรอาศัย อยู่อย่างหนาแน่น ก่อให้เกิดปัญหาการขาดแคลนที่อยู่อาศัย ภาวะว่างงาน รายได้ไม่เพียงพอจึง

จำเป็นต้องป้องกันและแก้ไข เช่น การพยายามช่วยเหลือประชาชนในเรื่องที่อยู่อาศัย การประกอบอาชีพตลอดจนการจัดปัญหาความเดือนร้อนต่าง ๆ (คุษฎี อายุวัฒน์. 2548 : 41)

ปัญหาและอุปสรรคของการส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่สำคัญในปัจจุบัน คือ ปัญหาด้านการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัย ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนาหรือการจัดการท้องถิ่นหรือบ้านเมือง ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และด้านจิตใจในการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข (อนุชาติ พวงลำลือ และ อรทัย อาจอ่ำ. 2539 : 12)

เทศบาลตำบลภาชีเป็นหน่วยงานการปกครองท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นมาเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตตำบลภาชี ในรอบปีที่ผ่านมาเทศบาลตำบลภาชีได้ดำเนินการส่งเสริมคุณภาพชีวิตอย่างหลากหลายให้กับประชาชนในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านคมนาคม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสังคม ด้านการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ และด้านการเมือง ซึ่งในแต่ละด้านนั้นทางเทศบาลตำบลภาชีได้เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้าร่วมเสนอความต้องการ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาผ่านเวทีประชาคมทุกครั้ง การที่เทศบาลได้รับทราบถึงปัญหาและความต้องการของประชาชนโดยตรง จะสามารถทำให้การแก้ไขปัญหาคุณภาพชีวิตกระทำได้อย่างถูกต้องและนำไปสู่การพัฒนาที่มีประสิทธิภาพ เมื่อนำปัญหาและความต้องการของประชาชนไปสู่การจัดทำแผนพัฒนาและดำเนินการพัฒนาแต่ยังไม่ทราบว่าประชาชนมีความคิดเห็นต่อสภาพและความคาดหวังต่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิตอย่างไร ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคาดหวังของประชาชนต่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของเทศบาลตำบลภาชี เพื่อเป็นแนวทางในการนำข้อมูลความคาดหวังไปใช้ในการวางแผนพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลภาชีต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของเทศบาลตำบลภาชีตามความคิดเห็นของประชาชน อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อศึกษาความคาดหวังต่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของเทศบาลตำบลภาชีตามความคิดเห็นของประชาชน อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
3. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการส่งเสริมคุณภาพชีวิตกับความคาดหวังต่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของเทศบาลตำบลภาชีตามความคิดเห็นของประชาชน อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ความสำคัญของการวิจัย

คุณภาพชีวิตมีความสำคัญต่อการพัฒนา โดยมีหน่วยงานต่าง ๆ พยายามส่งเสริมและพัฒนาสนับสนุนให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี การรับรู้ถึงสภาพการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและความคาดหวังต่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลภาชีเป็นแนวทางนำไปสู่การปฏิบัติการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนได้ตรงกับความต้องการ อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. หน่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ประชาชนที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนหรือผู้แทนจำนวน 2,093 คน ที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลภาชี อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในปี พ.ศ. 2551

2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนหรือผู้แทนครัวเรือน กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชน จำนวน 336 ครัวเรือน โดยวิธีการหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของทาโร ยามานะ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น .05

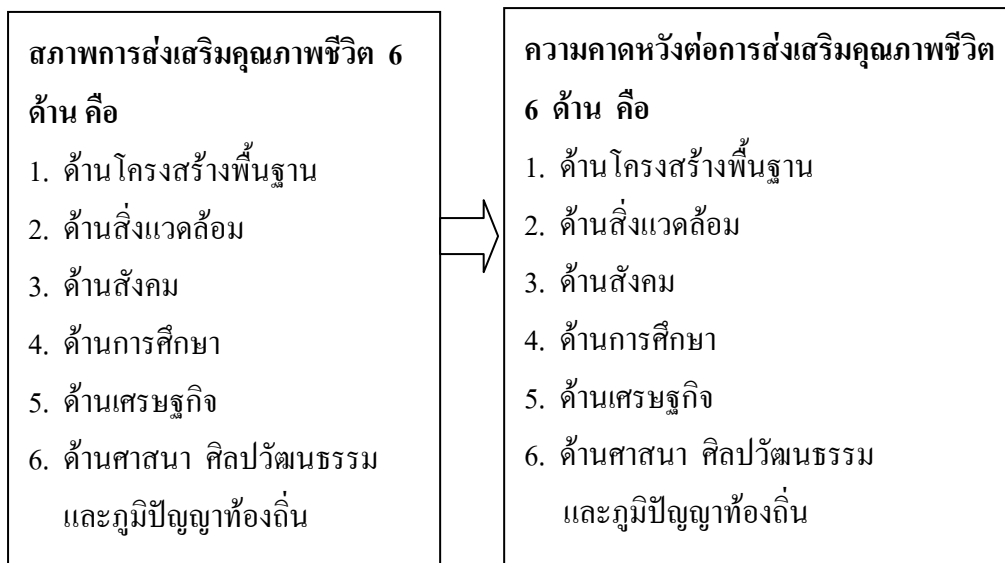
3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย 2 ตัวแปร

3.1 สภาพการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของเทศบาลตำบลภาชี

3.2 ความคาดหวังต่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของเทศบาลตำบลภาชี

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ได้นำองค์ประกอบของคุณภาพชีวิตตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 องค์การอนามัยโลก และหน่วยงานการปกครองท้องถิ่น โดยเฉพาะตามกรอบการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของเทศบาลตำบลภาชีมาเป็นกรอบการวิจัยตามภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

คุณภาพชีวิต หมายถึง ความเป็นอยู่ของประชาชนในเทศบาลตำบลภราชีในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสังคม ด้านการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

การส่งเสริมคุณภาพชีวิต หมายถึง การดำเนินการพัฒนา ปรับปรุงแก้ไข และสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสังคม ด้านการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

สภาพการส่งเสริมคุณภาพชีวิต หมายถึง ระดับคะแนน การปฏิบัติงานหรือการดำเนินงานของเทศบาลตำบลภราชีในการส่งเสริมการพัฒนา ปรับปรุง สนับสนุน การดำเนินงาน 6 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสังคม ด้านการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ และด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ความคาดหวังต่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิต หมายถึง ระดับคะแนนความรู้สึก ความคาดหวังหรือต้องการให้เทศบาลตำบลภราชีปฏิบัติงานหรืองานในการส่งเสริม พัฒนา ปรับปรุง สนับสนุนการดำเนินงานในอนาคต 6 ด้าน

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง การปฏิบัติงาน การดำเนินงาน การพัฒนา และการสนับสนุน การปรับปรุงแก้ไขสภาพถนนหนทาง ทางเท้า สะพานให้อยู่ในสภาพที่ดี ได้มาตรฐาน

ด้านสิ่งแวดล้อม หมายถึง การปฏิบัติงาน การดำเนินงาน การพัฒนา และการสนับสนุน การแก้ไขปัญหาผลกระทบต่าง ๆ ภายในเขตเทศบาล และการจัดเก็บขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล และการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยของชุมชน

ด้านสังคม หมายถึง ป้องกันและรักษาส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน พัฒนาจิตใจของเด็กและเยาวชนให้มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดีงาม ส่งเสริมการออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการ

ด้านการศึกษา หมายถึง ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้รับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขยายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึงทุกคนทุกกลุ่ม

ด้านเศรษฐกิจ หมายถึง การส่งเสริมให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดี สร้างอาชีพให้กับประชาชนในชุมชน

ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง การส่งเสริมและการจัดกิจกรรมทางศาสนา ศิลปวัฒนธรรมประเพณีของไทย และการส่งเสริมความรู้ความสามารถภูมิปัญญาของท้องถิ่น

สมมติฐานการวิจัย

สภาพการส่งเสริมคุณภาพชีวิตกับความคาดหวังต่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของเทศบาลตำบลภาชี มีความแตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ข้อมูลที่ได้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของเทศบาลตำบลภาชี ซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดียิ่งขึ้น
2. ข้อมูลที่ได้จะเป็นแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของเทศบาลตำบลภาชีได้อย่างตรงกับความต้องการของประชาชน
3. สามารถนำข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของเทศบาลตำบลภาชีและเทศบาลอื่น ๆ ได้ทุกระดับ ตลอดจนประกอบการศึกษาของผู้สนใจ